

STORA UTSKOTTETS betänkande N:o 13/1943 i anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

N:o 13/1943.

Landstinget, som i ärendet fått mottaga lagutskottets betänkande N:o 9/1943, har däröver inbegärt stora utskottets utlåtande.

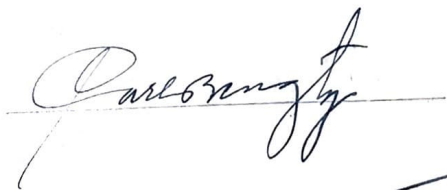
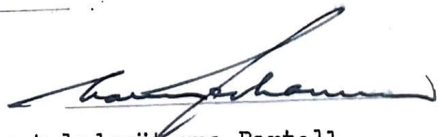
I huvudsak har stora utskottet ansett sig kunna omfatta lagutskottets betänkande och förslag. Dock har utskottet, ehuru icke enhälligt, ansett att åldersgränsen för barnavdraget borde bibehållas vid 15 år, enär barn i sagda ålder på landet redan deltaga i förekommande lantbruksarbeten och kunna för tjäna sitt uppehälle själva eller hjälpa till i hemmen. Vad beträffar ordningen för verkställande av barnavdraget föreslår majoriteten i utskottet att barnavdraget först beräknas och att först därefter grundavdraget göres och att således landskapsnämndens förslag i detta avseende godkännes.

Under hänvisning till vad ovan anförts föreslår stora utskottet

att landstinget ville godkänna bilagda förslag till ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland.

Mariehamn den 22 november 1943.

På stora utskottets vägnar:

Närvarande i utskottet: ordföranden Bengtz samt ledamöterna Bertell, Holmqvist, Oskar Holmström, Larson, Lennart Mattsson, Nordström, Påvals och Wilén samt suppleanten Husell.

angående ändring av landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, utfärdad den 21 augusti 1930.

I enlighet med Ålands landstings beslut skola §§ 10 och 121 i landskapslagen den 21 augusti 1930 om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland i sin helhet erhålla följande lydelse:

§ 10.

Valbar till fullmäktig och övriga kommunala förtroendeuppdrag, för såvitt angående dem icke är särskilt stadgat, är envar i kommunen bosatt person, som är berättigad att deltaga i val av fullmäktige.

Den, som dömts till straff för hög- eller landsförräderi, delaktighet i sådant brott eller förberedelse eller försök därtill, vare dock ända till utgången av det sjätte kalenderåret, efter det han till fullo utstått sitt straff jämte därmed förenad annan straffpåföljd, i avsaknad av valbarhet till kommunalt förtroendeuppdrag. Valbarhet tillkommer ej heller den, som ställts under åtal för i detta moment avsett brott, eller den, mot vilken vederbörande åklagare till rätten inlämnat anklagelseskrift för väckande av åtal för sådant brott.

Till revisor kan dock utses även i annan kommun bosatt medborgare i republiken Finland, såframt han därtill samtycker.

§ 121.

Från skattskyldig persons inkomst skall, i enlighet med vad kommunalfullmäktige för den taxering, som varje år skall förrättas, besluta, avdragas minst ettusen och högst tretusen mark för varje barn eller adoptivbarn, som han på grund av sin försörjningsplikt under skatteåret försörjt och som före skatteårets ingång icke fyllt femton år. Då hustru skilt beskattats, må avdraget göras endast från den makes inkomst, vilken ensam eller huvudsakligen försörjt barnet. För barn, som självt har inkomst, må avdrag göras blott till den del sagda inkomst understigit det av kommunalfullmäktige fastställda beloppet.

Överstiger skattskyldig persons och hans makas sammanlagda inkomst efter i §§ 110, 111 och 112 nämnda avdrag, jämte i föregående moment stadgat barnavdrag, icke adertontusen mark, må därifrån göras ytterligare följande avdrag:

Då inkomsten icke överstiger niotusen mark, minst tvåtusen och högst fyrtusen mark, i enlighet med vad kommunalfullmäktige för den varje år

skeende taxeringen besluta, samt, då inkomsten

överstiger	9.000,	men icke	10.000	mark,	9/10	av	det	fastställda	avdraget
"	10.000,	"	"	11.000	"	8/10	"	"	"
"	11.000,	"	"	12.000	"	7/10	"	"	"
"	12.000,	"	"	13.000	"	6/10	"	"	"
"	13.000,	"	"	14.000	"	5/10	"	"	"
"	14.000,	"	"	15.000	"	4/10	"	"	"
"	15.000,	"	"	16.000	"	3/10	"	"	"
"	16.000,	"	"	17.000	"	2/10	"	"	"
"	17.000,	"	"	18.000	"	1/10	"	"	"

Då äkta makar skola skilt beskattas, skall grundavdraget fastställas på grund av deras sammanlagda inkomst och avdraget göras från den makes inkomst, som haft den större inkomsten.

Har skattskyldig persons skattebetalningsförmåga genom underhåll av närstående anförvanter eller till följd av egen eller närstående persons sjukdom, olycksfall eller annan sådan orsak väsentligen nedsatts, kan från inkomsten, därest denna efter förenämnda avdrag icke överstiger tjugofemtusen mark, avdragas högst tiotusen mark. Från avliden persons inkomst kan efter prövning avdrag göras eller hans dödsbo helt och hållet befrias från skatt, därest han efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka varit beroende av honom för sin försörjning.

Har skattskyldig avlidit efter det beskattningen verkställts, kunna fullmäktige, om den avlidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka för sin utkomst varit beroende av hans förvärv och omständigheter, vilka äro särdeles ömmande, på ansökning efter prövning medgiva delvis eller fullständig befrielse från skattens erläggande."